

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidota Apostolica contra nostri temporis hæreses

In quibus Loca illa explicantur, quæ Hæreticj hodie (maximè Calvinus & Beza) vel ad sua placita stabilienda, vel ad Catholicæ Ecclesiæ dogmata infirmanda ...

In Epistolam B. Pauli ad Romanos

Stapleton, Thomas

Antverpiæ, 1595

5. Qui iustificat impium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39447

Gal. 6. quæ Christi in nobis opus est, & gratiam
diffusam in nos abunde, ut simus noua creatura
Christo, funditus euertat.

5. Qui iustificat impium.

Impios
pro iustis
apud Deū
haberi,
Calvinus
ac Beza
docent.

A Nimaduertenda est hoc loco
Bezana, qua totam suam suorum
impietatem prodit. Sic enim hæc verba
ponit: Qui iustificat impium, id est, qui cum
in sese est impius, facit iustum in Christo. *Nam*
nullos pro iustis approbat Deus, nisi quos prius
summè nō in ipsis, sed in Christo suo, imputata
sua iustitia iustificarit. Nec aliter hoc loco
Calvinus: Clare desinit, non quatenus meritoria
est fides, iustitiam nobis conferre, sed quatenus
Dei gratiam nobis impetrat. Neque enim Deum
ad pronuntiat datore iustitiae, sed nos iniustitia
damnat, ut nostra inopia succurrat Dei liberabitur
summa, nemo ad fidei iustitiam perueniet, nisi
in se erit impius. Aliena iustitia ornat nos fides, quæ
à Deo mendicat. Disertis verbis vterque
tunc sic impium fide iustificari, ut tamen in
se sit impius; eosque pro iustis approbat
qui non in ipsis (Deum enim datorem iustitiae
negat Calvinus) sed imputata Christi
iustitia, & per fidem mendicata, iustificantur.
Qua doctrina nihil magis impiū dici potest.
Si enim homines per Christū iustificati,
huc in sese sunt impij, nec nisi aliena iustitia ornat
tur; ergo nulla est in Christo noua creatura,
Rom. 7.6. mo in nouitate spiritus ambulat, per obedientiam
Christi

Gal. 6.15.
Rom. 7.6.

Christi nulli constituuntur iusti, in nullis regnat gratia per iustitiam, nemo mortuus est peccato, in nouitate vitæ nemo ambulat, vetus homo noster in nullo crucifixus est, in nullo destruitur corpus peccati, sed contrâ in omnibus à Christo iustificatis regnat adhuc peccatum in mortali eorū corpore, peccatū adhuc illis dominatur, nemo condelectatur legi Dei secundum interiorem hominem, denique gratia regenerationis & renouationis per Spiritū S. quem effudit in nos abunde nullam vitæ renouationem operata est; Christi sanguis non emundauit conscientias nostras ab operibus mortuis; postremò, vt infinita alia prætermittā, frustra apparuit gratia Saluatoris nostri Dei, erudiens nos, vt abnegantes impietatem & secularia desideria, sobriè, piè, & iuste viuamus in hoc seculo. Quid enim? An qui noua in Christo creatura est, id est, in quo fides per dilectionem operatur (hæc enim pro eodē Apostolus habet) adhuc in sese impius est? An qui abnegauit impietatem & secularia desideria, adhuc in sese impius est? An qui iustus constitutus est, adhuc in sese impius est? An cuius conscientia ab operibus mortuis emundata est, adhuc in sese suaq; conscientia impius est? An qui condelectatur legi Dei secundum interiorem hominem, adhuc carnalis & impius est? An denique in sese impius est qui ambulat secundum spiritum: aut in quo vetus homo crucifixus est, & in quo peccatū amplius non dominatur, sed regnat gratia per iustitiam? Ergo qui ambulat secundum carnem, & in quo regnat ac dominatur peccatū, qua

M s tandem

Rō. 5. 19.
Rō. 6. 4. 6.

Rom. 6.
12. & 14.
Rō. 7. 22.

Tit. 3. 5. 6.

1. Ioh. 1. 7.

Tit. 2. 11.

tandem ex parte in seipso inferior aut de-
rior erit, quam is qui ambulat secundu[m]
spiritum? An docent haeretici, Paulum,
ad Corinthios scriberet, in sese impium
se, sicut fornicarius ille Corinthius prop-
ter vitæ turpitudinem impius erat? Hoc
fortasse dicere non verebuntur. Sed tam
tam impietatem, & contradictiones tam
manifestas, aures Christianæ ferre non po-
runt.

*Impium
iustificari
quid.* Quid sit iustificari impium, doceat
potius S. Augustinus quam impurus Bern-
vel impius Calvinus, qui, ut de suis turpi-
tudibus magis viuerent securi, homines
impios posse in Christo per fidem imaginaria
iustificari, sibi suauiter persuadere voluerunt.

Epist. 45. Misericordia & gratia Dei (ait August.) conueniunt
hominem ut iustificetur impius, id est, ex im-
pio fiat iustus. Ergo non manet in sese iniustus.

*Epist. 120
cap. 20.* Rursum: Credens in eum qui iustificat impium
est, ex impio facit pius. Ergo in sese non manet

*De gratia
& lib. arb.
cap. 6.* impius. Adhuc alio in loco: Necessarium est
homini, ut gratia Dei iustificetur impius, id est,
impio fiat iustus. Non ergo manet in sese ini-

*In præfat.
Psal. 31.* stus. Si iustificatur impius, ex impio fit iustus.
Rursum in expositione quatuorundam proposi-

*De Spir.
& lit. c. 9.* tionum in epist. ad Rom. hunc locum tra-
ctans: Quod ait Apostolus, Qui iustificat impium,
hoc est, de impio iustum facit. Et alio in loco: Glo-
ria Dei est, non qua Deus iustus est, sed qua iustificat
hominem quem iustificat impium. Qui autem in-
dura

datus est iustitia, in sese impius non est, nec
 ab aliena sibi imputata, sed à sua iustitia sibi
 per Dei dona inhaerente, iustus denomina-
 tur & est. Adhuc semel: *Hæc est illa iustitia* Ibidem
Dei, non quæ ipse iustus est, sed quæ nos ab eo facti. cap. 18.
 Et iterum in eodem libro aperit: *Quid est* Cap. 26.
aliud, iustificari, quam iusti facti ab illo qui iustificat
impium, ut ex impio fiat iustus? Ac demum in
 Retractationibus suis, ne hanc tam constan-
 tem & perpetuam suam doctrinam reuocasse
 videatur: *Gratia Dei iustificamur, id est, iusti ef-* Lib. 2.
ficimur. Imputatiuam hæreticorum iustitiam cap. 21.
 ignorauit Paulus, ignorauit Augustinus, ig-
 norauit hæcenus tota SS. Patrum & Dei
 Ecclesia. *Hominem ex sese impium pro iusto apud*
Deum haberi & approbati, nec ad iustitiam fidei
peruenire quæquam nisi qui in se sit impius, para-
doxum dementissimum est, Epicureis non
 Christianis dignum. Impij quidem sunt om-
 nes ante fidei iustitiam acceptam, & ante-
 quam à Deo iustificentur: sed qui ad iusti-
 tiam fidei iam peruenit, eaque donatus est,
 non est in sese impius, sed iustus; non vetus
 homo, sed noua creatura; non aliena iustitia,
 sed sua à Deo accepta ornatur: in quo videl. re- Rō. 5. 21.
 gnat gratia Christi per iustitiam, non regnat pec- quod loquitur
 catum per iniustitiam.